

Kenmerk: 4872/87

RL

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Eerste Meervoudige Belastingkamer

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z, belanghebbende, tegen een uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te Y, de inspecteur.

1. loop van het geding

Van belanghebbende is ter griffie een beroepschrift ontvangen op 25 november 1987 ingediend door W te V als gemachtigde van belanghebbende en aangevuld bij brief van 23 juni 1988. Het beroep is gericht tegen de uitspraak van de inspecteur, gedagtekend 18 november 1987 betreffende de aan belanghebbende opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1982. De aanslag werd berekend naar een belastbaar inkomen van f 2.434.829,--. Na bezwaar tegen de aanslag is deze bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

Het beroep strekt tot vernietiging van de uitspraak van de inspecteur en tot vermindering van de aanslag tot een naar een belastbaar inkomen van f 45.447,80.

De inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend en concludeert tot bevestiging van de bestreden uitspraak.

Ter zitting van 26 juni 1989 zijn verschenen enerzijds belanghebbende, de gemachtigde en Mr. A, advocaat te U en anderzijds de inspecteur tot bijstand vergezeld van Mr. B.

Partijen hebben ter zitting ieder een pleitnota voorgedragen en overgelegd. De inspecteur heeft voorts ter zitting overgelegd een fotocopie van het vonnis van de arrondissementsrechtbank te T van 31 mei 1988 in een strafzaak tegen belanghebbende met parketnummer 01.23.456.78. De gemachtigde en de raadsman van belanghebbende hebben hiervan kennis kunnen nemen en hebben zich erover uit kunnen laten. De inhoud van de pleitnota's en van voormeld vonnis geldt als hier ingelast.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

2.1. Belanghebbende heeft in 1982 gehandeld als commissionair onder de naam C. Voor het jaar 1982 heeft belanghebbende aangifte gedaan van een belastbaar inkomen van f 34.508,--. In dit aangegeven belastbare inkomen is geen rente begrepen.

2.2. Belanghebbende had in 1982 de beschikking over twee rekeningen bij de D-Bank (hierna: de D) te V, genummerd respectievelijk 2 en 3. Op deze rekeningen is in 1982 respectievelijk f 4.363,49 en f 6.576,31 aan rente bijgeschreven.

2.3. Belanghebbende heeft op 16 april 1982 f 125.000,-- gestort op de onder 2.2. vermelde rekening bij D, nummer 2. Voorts heeft belanghebbende op 15 januari 1982 f 150.000,-- in contanten gestort op een rekening genummerd 1 ten name van E bij de D te V. Van deze rekening is op 18 januari 1982 f 1.200.000,-- en op 25 januari 1982 f 800.000,-- overgeboekt naar een rekening nr. 4 ten name van F Ltd. (hierna: F) bij de D te Zürich. Voorts heeft belanghebbende in mei, juni en juli 1982 vier facturen van een aannemingsbedrijf, samen groot f 114.382,12 betreffende werkzaamheden aan zijn woning met contant geld voldaan.

2.4. De aanslag is als volgt berekend:

belastbaar inkomen volgens aangifte:	f	34.508,--
bij:		
– rentebijdriving op D-rekening 2	f	4.363,--
– rentebijdriving op D-rekening 3	f	6.576,--
– storting op D-rekening 2	f	125.000,--
– storting op D-rekening 1 t.n.v. E	f	150.000,--
– overboekingen van deze D-rekening t.n.v. E naar een rekening van F, samen groot	f	2.000.000,--
– inkomsten waaruit afbouwkosten van de woning zijn voldaan	f	<u>114.382,--</u>
totaal	f	2.434.829,--

3. Geschil

Het geschil betreft de juistheid van de opgelegde aanslag.

4. Standpunten van partijen

Het Hof verwijst hiertoe naar de gedingstukken en naar de inhoud van de pleitnota's. Het standpunt van belanghebbende houdt kort samengevat in dat hij de onder 2.2. vermelde bedragen aan rente in 1982 heeft genoten, dat hij deze bedragen ten onrechte niet als inkomsten heeft aangegeven en dat hij hierdoor voor 1982 niet de vereiste aangifte inkomstenbelasting heeft gedaan.

De andere correcties dienen volgens belanghebbende achterwege te blijven, omdat het hier zou gaan om geldbedragen die belanghebbende voor één of meer anderen heeft beheerd, maar die hij niet zelf als inkomen heeft genoten.

De advocaat van belanghebbende en belanghebbende in persoon hebben ter zitting gesteld dat de indruk zou kunnen ontstaan dat belanghebbende betrokken is geweest bij de handel in verdovende middelen. Deze indruk zou niet juist zijn. In werkelijkheid zou het gaan om andere activiteiten en om feiten en omstandigheden die zozeer geheim moeten blijven en voor belanghebbende ook zo precair zijn dat zij in de stukken niet konden worden vermeld.

5. Beoordeling van het geschil

5.1. Het Hof is met partijen van oordeel dat belanghebbende, door de onder 2.2. bedoelde bedragen aan door hem in 1982 genoten rente niet in zijn aangifte inkomstenbelasting te vermelden, voor dat jaar niet de vereiste aangifte inkomstenbelasting heeft gedaan.

5.2. Het onder 5.1. overwogene heeft gelet op artikel 29, lid 2 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen tot gevolg dat op belanghebbende de last rust te bewijzen dat de opgelegde aanslag onjuist is.

Belanghebbende heeft dit bewijs niet geleverd. Het Hof neemt daarbij in aanmerking dat belanghebbende geen aannemelijke verklaring heeft verschaft voor de herkomst van de gelden die hij in 1982 op de bankrekeningen nrs. 2 en 1 heeft gestort en

evenmin voor de herkomst van het geld waarmee hij de onder 2.3. bedoelde facturen van de aannemer heeft voldaan. Het Hof neemt hierbij voorts in aanmerking dat belanghebbende evenmin een bevredigende verklaring heeft verschaft voor onder 2.3. vermelde overboekingen van in totaal 2 miljoen gulden naar een bankrekening van F. In dat verband acht het Hof gelet op de door de inspecteur overgelegde aktennotitie betreffende F aannemelijk dat belanghebbende in 1982 eigenaar was van alle aandelen in deze vennootschap en persoonlijk kon beschikken over de bankrekeningen van F.

5.3. De door de advocaat van belanghebbende en door belanghebbende zelf ter zitting afgelegde verklaringen omtrent de toedracht der feiten zijn vaag en voor een deel onbegrijpelijk. De antwoorden op de dienaangaande door het Hof gestelde vragen brachten geen opheldering.

Het Hof acht deze verklaringen, die door geen enkel bewijsmiddel worden ondersteund, niet geloofwaardig.

5.4. Aangezien niet gebleken is dat de bestreden uitspraak onjuist is, zal deze worden bevestigd.

6. Beslissing

Het Hof bevestigt de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gedaan in raadkamer van 19 maart 1990 door Mrs. Holdert, Rensema en Van den Berge, in tegenwoordigheid van Geel-Cieraad als griffier.

Van Geel-Cieraad

Holdert

AANGETEKEND VERZONDEN
23 MAART 1990
AAN PARTIJEN.